

Persuadida aquesta Junta de la necessitat de l'organització agrícola nacional per medi de poderosos organismes regionals, decidí adherir la Cámara á la Federació Agrícola Catalana. La Federació está composta, no de personalitats, sino d'organismes ja constituïts, que conservant sa independència poden apoyarse mutuament en determinats casos pera conseguir quantas reformes siguin precisas pe 'l bé de l'agricultura.

Forma part de las gestions primeras que feu la Junta, la de solicitar que per part del Govern fos regoneguda aquesta Cámara oficialment constituïda, atenentnos al R. D. de 14 de Novembre de 1890. Contra lo que estèm acostumats, s'obtingué, relativament, dintre curt temps, la declaració d' oficial per medi de la R. O. de 14 Mars del any passat.

Aprofitant sa estada á Madrid, el Diputat á Corts per Barcelona y soci d' aquesta Cámara D. Sebastiá Torres contribuí, entre altres, á que la nostra petició fos despatxada depressa.

Ab el fi de lograr que resultès lo menos gravós possible el funcionament dels canons granifuchs, instalats en aquesta Comarca per socis de la Cámara, la Junta se dirigí al Exm. Ministre de la Guerra demanantli se servis concedir una partida de pólvora del ram de Guerra de la destinada á salvas, per esser aplicada á disparos contra las pedregadas. Poch menos que á volta de correu, fou contestada favorablement la sollicitut expressada, posant á disposició d' aquesta Cámara 100 Kg. de pólvora del Parch d' Artillería de Barcelona. Als pochos dias ja 's tingué dita pólvora aquí, y tot seguit s' en repartí entre 'ls socis propietaris de canons pedrifuchs. Y com no volem regatejar els aplausos quan son merescuts, debém repetirli las gracias al Ministre de la Guerra per la galantería ab que procedí.

Justament alarmada aquesta Junta per la sentència emanada del Jutjat del Districte del Hospital de Barcelona, declarant la nulitat de quatre testaments d' un testador pe'l fet de que 'ls testimonis eran escriptors del Notari autorisant, prengué una iniciativa de la generalitat del caracter d' aquella sentència. Tota vegada que ab ella s' atacava la legislació y la costum de Catalunya, introduhint un verdader estat d' anarquía en las familias, se dirigí la Cámara al Ministre de Gracia y Justicia, donantli á entendre en rasonada Exposició lo impropcedent d' aquella sentència, pregantli de consegüent que prenguéss aquelles disposicions que fossin necessarias pera que no passés endavant tant temible amenassa pera la tranquilitat de las familias catalanas.